

EDITOR
ELISEU CLIMENT

ASSESSOR EDITORIAL
MANUEL LILLO I USECHI

DIRECTOR DE CONTINGUTS
ALEX MILIAN
CAP DE REDACCIÓ
VÍCTOR MACEDA

COORDINADORA
ASSUMPCIÓ PALAU
REDACCIÓ DE BARCELONA
XAVIER PUIG
REDACCIÓ DE VALÈNCIA
MOISÉS PÉREZ I VIOLETA TENA
REDACCIÓ DE PALMA
MIQUEL PAYERAS
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
FERRAN BALLESTER
TRADUCTORA
LAURA OBRADORS
COL·LABORADORS GRÀFICS
JORDI BORRÀS, ISAAC BUJ,
MIGUEL LORENZO, SALVADOR LLOSA
I JORDI PLAY
DISSENY, MAQUETACIÓ I GRÀFICS
ANA VANESA PRIETO
DISSENY DE LA PORTADA
TONI PAYÀ

GERENT
PILAR MARTÍ
PUBLICITAT I PROMOCIÓ
SALVA MARTÍNEZ
ADMINISTRACIÓ
GEMMA GARRIDO

SUBSCRIPCIONS
MARIA JOSEP CÁNOVAS
902 131 025
L'atenció serà de 9:00 a 14:00 hores
subscriptions@eltemps.cat

REDACCIÓ DE VALÈNCIA
OCTUBRE CENTRE DE CULTURA
CONTEMPORÀNIA
Carrer de Sant Ferran, 12
46001 València
963 535 100

REDACCIÓ DE BARCELONA
Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esq. 08008 Barcelona
932 384 262

REDACCIÓ DE PALMA
Carrer de l'Almudaina,
8 entresòl-dreta. 07001 Palma
971 720 763

WEB
www.eltemps.cat
CORREU ELECTRÒNIC
eltemps@eltemps.cat

FOTOMECÀNICA I IMPRESSIÓ
ROTIMPRES. AIGUAVIVA (GIRONÈS)

DIPÒSIT LEGAL
V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

Cap part d'aquesta publicació no pot ser
reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, ni de cap altra mena,
sense permís de l'editor.

Cap al número 2.000

La setmana que ve, la revista que tenen entre les mans o que llegeixen des de les pantalles traurà el seu número 2.000. És fàcil de dir i d'anunciar, però només cal girar la mirada enrere per a constatar quants esforços ha requerit el fet d'arribar a aquesta xifra, treballant setmana rere setmana, de manera ininterrompuda, des del maig de 1984, quan es va publicar el número zero d'aquest setmanari.

Són 2.000 setmanes, 38 anys i mig, en què el país, no cal dir-ho, ha canviat moltíssim. Tant que aquests 2.000 números seran un bon moment per a fer-ne balanç, tal com farem en la propera edició d'EL TEMPS, que serà una edició especial amb més pàgines, amb més continguts i amb molta més força.

Abans d'arribar al 2.000 també caldrà fer algunes reflexions. Fonamentalment, cal tindre present, tal com s'ha anat demostrant amb el pas dels anys, que és des de la societat civil, des de la inquietud i des de l'estima a les coses ben fetes, així com des de la consciència que un país necessita diverses eines per a sobreviure, com es fan possibles iniciatives com la d'aquest setmanari i tantes

altres que, pràcticament des del no-res, han fet un llarg recorregut. I si tot va bé, aquest recorregut encara serà més llarg. Aquesta és, almenys, la nostra intenció.

Joan Fuster, de qui enguany se'n celebra el centenari, no sempre va encertar en les seues reflexions. Una d'aquestes poques vegades en què es va equivocar va ser quan, en el moment en què es constituïa l'empresa editora del setmanari davant notari, Fuster, present en l'acte, en ser requerit per assignar una part del capital, només va voler aportar una única pesseta. El seu argument, irònic i mordaç, com la seua aportació, es resumia en una frase demolidora que va expressar en aquell mateix moment: "per al que ha de durar..."

L'assagista de Sueca no tenia esperança en la durabilitat del projecte. Si s'analitza l'escenari present en aquell moment amb una perspectiva objectiva, era difícil llevar-li la raó a Joan Fuster, el qual senzillament constata l'existència d'una societat en bona part desconnectada dels debats polítics que ell mateix havia plantejat i el retrocés del català, sobretot al País Valencià, degut a diversos factors estructurals. Tot i això, evidentment, EL TEMPS va nàixer a València i, immediatament, va obrir redaccions a Palma i a Barcelona amb la intenció de vertebrar el país.

I hi havia, també, molts altres elements que convidaven a l'optimisme i que, en contra dels pronòstics de Fuster, es van poder alinear. I no va ser un atzar aleatori, sinó fruit de l'esforç, constant i tenaç, de les persones que han cregut en aquest mitjà de comunicació escrivint, invertint, dibuixant, dirigint, pagant i, en definitiva, elaborant la revista aportant tot el seu saber, tota la seua dedicació i tota la seua ànima.

Per això, i segurament és oportú dir-ho en un moment polític com l'actual en què la desorientació d'alguns governs, la ineficàcia d'alguns altres, la crisi econòmica que s'aproxima i un ascens de l'extrema dreta que

fa feredat, cal recordar també una màxima dita per Joan Fuster en el seu dia, encara que siga amb una parafrasi: "Tot projecte, idea o iniciativa que no desenvolupem nosaltres serà desenvolupada contra nosaltres." Aquest setmanari és això: un exemple de resistència en un entorn que no sempre li és favorable, però que se sobreposa a les adversitats. Com el país que cobreix informativament aquesta revista setmana a setmana —sense oblidar la perspectiva internacional, coberta gràcies als convenis de traducció amb *Der Spiegel* i *The Economist*—, en definitiva: un país dividit i agredit durant segles que sobreviu gràcies a l'empenta col·lectiva.

Per 2.000 números més i per moltes més pàgines, històries i vivències compartides.

'EL TEMPS' ÉS UN EXEMPLE DE RESISTÈNCIA EN UN ENTORN QUE NO SEMPRE LI ÉS FAVORABLE